

RookVrij

Nieuwsbrief van RookVrij vzw
Nr. 5 - 18 juli 2003
v.u. Raf De Ryck PB 450 1180 Brussel

Beste leden

Op 21 mei keurde de wereldgemeenschap op initiatief van de Wereldgezondheidsorganisatie unaniem een kaderconventie tegen tabak goed. Alle landen, waaronder België, engageren zich hiermee om preventiemaatregelen te nemen om het tabaksgebruik te ontmoedigen alsook om wettelijke maatregelen te nemen tegen passief roken. Bij het begin van het formatieberaad verstuurde RookVrij een memorandum om de onderhandelaars te herinneren aan dit engagement. In het regeerprogramma is hierover niets te vinden. Een identiteitskaartprobleem voor transseksuelen staat wel in het regeerakkoord.

Sommige politieke waarnemers schreven dat het belangrijkste van het regeerprogramma is wat er niet in staat. Misschien is er toch nog hoop...

RookVrij zal na het politieke verlot de bevoegde excellenties contacteren om hen te vragen hoever ze reeds staan met hun plannen voor een rookvrije werkplek en een rookvrije horeca.

De kaderconventie van de WGO en een aantal recente publicaties, o.a. het artikel over ethiek en gezondheid, inspireerden mij tot een tekst over een beleid tegen tabaksrook. Ideeën om tijdens de rustiger vakantieperiode over na te denken en een leidraad voor onze verdere acties.

Raf De Ryck

Kaderconventie tegen tabak

Op 21 mei keurden de 192 lidstaten van de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) unaniem een kaderconventie over tabakspreventie goed "om de gezondheid te beschermen tegen het verwoestende effect van tabaksgebruik en de blootstelling aan tabaksrook." Artikel 8 van dit verdrag behandelt de bescherming tegen passief roken. Hierin verklaren de lidstaten waaronder België:

- dat via wetenschappelijke onderzoek onweerlegbaar is vastgesteld dat blootstelling aan tabaksrook dood, ziekte en handicap veroorzaakt.
- dat ze wettelijke en/of andere effectieve maatregelen zullen nemen ter bescherming tegen blootstelling aan tabaksrook op

de werkplek, openbaar vervoer, openbare gebouwen en indien nodig op andere openbare plaatsen.

www.who.int/tobacco/en/

Oproep professor Blanpain

Op 11 juni deed professor Blanpain van de KU Leuven, een oproep tot rookvrije openbare ruimten en werkplaatsen. Hierover werd ruim bericht in de pers. Zijn petitie werd door 900 personen ondertekend (academici, werkgevers, werknemers, ...) In een brief aan de eerste minister deed hij eveneens een oproep om werk te maken van de bescherming tegen tabaksrookvervuiling.

www.cer-leuven.be/Blanpain/passiefroken.htm

Debat in De Zevende Dag

Naar aanleiding van de actie van prof. Blanpain organiseerde De Zevende Dag op 22 juni een publieksdebat tussen voor- en tegenstanders van rookvrije openbare ruimtes. Twee personen (waaronder één van onze actieve leden) die een rookvrij openbaar leven en werkplaatsen verdedigden gingen in debat met een rookster en een advocaat, ex-roker, die de verdediging van de rokersbelangen op zich namen.

De advocaat bespeelde eerst het klassieke rokersbelangen-thema dat men nog eens alles zou gaan verbieden en iedereen zou willen verplichten om gezond te gaan leven. Hij vond dat er in ons land zo goed als geen problemen met passief roken zijn. Dit lokte aan de overzijde de vraag uit vanwaar die 2000 slachtoffers van passief roken dan wel zouden komen.

De rookster maakte er zich zorgen over dat men het roken volledig zou gaan verbieden. De overzijde probeerde haar gerust te stellen met "maar u mag roken" alleen, "verslaving aan nicotine is geen rechtvaardiging om schade aan anderen te berokkenen".

De suggestie van de rookster dat de rokers maar eens op straat moesten komen, wordt door RookVrij toegejuicht. De buitenluchtvervuiling zal niet merkbaar toenemen en de binnenlucht zal gevrijwaard blijven van tabaksrookvervuiling.

Of zoals het gezegd luidt: wie niet buiten roken kan, kan nog steeds buiten roken.

Gemeenteraadszittingen: openbaar of achter een rookgordijn?

RookVrij organiseerde op 8 mei een persconferentie over tabaksrook in gemeenteraadszittingen. Deze actie liep in samenwerking met de Astma- en allergiekoepel, de Belgische Vereniging voor Strijd tegen Mucoviscidose, De Belgische Cardiologische Liga, Thinkabout, VRGT (Vlaamse Vereniging voor Respiratoire Gezondheidszorg) en de Belgische Federatie tegen Kanker.

De verenigingen lanceerden een oproep tot de regionale ministers van Binnenlandse Zaken die de gemeentelijke voogdij onder hun bevoegdheid hebben. Niet rookvrije gemeenteraadszittingen stellen immers grondwettelijke problemen. Volgens de Grondwet en de Gemeentewetten moeten gemeenteraadszittingen openbaar verlopen. Als deze zittingen niet rookvrij verlopen kunnen personen met ademhalings- of hartproblemen hier niet aan deelnemen en is het openbare karakter van de zitting aangetast. De grondwet zegt ook dat de toegekende rechten en vrijheden van de burger zonder discriminatie moeten verzekerd worden en garandeert tevens de bescherming van de gezondheid en het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing.

Minister Van Grembergen liet in zijn antwoord weten dat gemeenten die het rookverbod in gemeenteraadszittingen overtreden *"individueel kunnen aangeschreven worden met het dwingende verzoek de wet te respecteren."* *"Tegen burgemeesters die de grondwettelijke rechten in openbare zittingen bewust niet zouden garanderen, kan tevens klacht ingediend worden bij de federale overheid, i.c. de Minister van Binnenlandse Zaken."*

Minister de Donnea, toen nog Brussels minister-president en bevoegd voor de lokale besturen, antwoordde: *"De strijd tegen tabaksgebruik is zeker goed voor de volksgezondheid maar ze draagt ook bij tot meer tolerantie en tot het bevorderen van het samenleven tussen de burgers."* *"Ik zal ook binnenkort een omzendbrief sturen aan alle colleges van burgemeester en schepenen om maatregelen te nemen opdat elke burger die een gemeenteraadszitting bij woont niet meer de hinder van tabaksrook moet ondergaan."*

RookVrij in de media:

Wereldgezondheidsdag 7 april

De Wereldgezondheidsorganisatie vroeg dit jaar aandacht voor een gezonde leefomgeving voor kinderen. RookVrij verstuurde een persbericht over tabaksrookvervuiling op plaatsen waar kinderen aanwezig zijn zoals cafetaria's van sportcentra en typische familierestaurants. De Standaard van 8 april besteedde hieraan aandacht in een artikel over tabaksrook in

de horeca: *"een restaurant of taverne is niet kindvriendelijk als er ergens in de doorrookte gelagzaal een speelhoek voor kinderen is ingericht"*.

Werelddag zonder Tabak 31 mei

In De Standaard van 30 mei werd aandacht besteedt aan het persbericht hierover van RookVrij. *"De Werelddag Zonder Tabak krijgt extra gewicht nu tien dagen eerder op 21 mei een antitabaksverdag werd afgesloten binnen de Wereldgezondheidsorganisatie."* En de krant citeerde nog uit het persbericht: *"De horeca heeft (...) meer te winnen bij een algemeen rookverbod, (...) dan bij de dure en nutteloze filters die vandaag gebruikt worden."*

Evita over rookvrije cafés en restaurants

In het juninummer van Evita werden een aantal meningen geconfronteerd over roken in de horeca.

RookVrij: *"Gezond eten in een gezonde omgeving dat wil toch iedereen."* *"Er worden miljoenen uitgegeven om zuiver en gezond voedsel op de markt te brengen, maar in restaurants mag dat voedsel wel in een atmosfeer van toxische stoffen opgediend worden."*

De uitbater van 't Soet Genot te Aalst: *"Omdat het voor ons budgettair niet mogelijk was om een duur afzuigstelsel te plaatsen, hebben we voor een volledig rookvrije tearoom gekozen."* *"De reacties zijn tot nu toe allemaal positief."* *"Dat restaurants klanten zullen verliezen als ze volledig rookvrij worden, is larie en apekool. Je gaat op restaurant om te eten, niet om te roken."*

Een medewerkster van het federale kabinet van Volksgezondheid bakte het heel erg bruin: *"Zowel rokers als niet-rokers zouden zich verantwoordelijk en tolerant tegenover elkaar moeten gedragen"* *"Maar we moeten ook rekening houden met individuele vrijheid, de belangen van de tabaksindustrie en van de horeca."*

BIM

Het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) maakte vorig jaar een brochure over binnen- en buitenluchtvervuiling. RookVrij stuurde het BIM een brief om hen erop te wijzen dat tabaksrookvervuiling als belangrijke bron van binnenluchtvervuiling "vergeten" was (nieuwsbrief van 18 december 2002). Die vergetelheid is rechtgezet en de boodschap werd doorgegeven aan de bevoegde minister. Bij de voorstelling van het nieuwste rapport over het leefmilieu in Brussel, dat samen met het BIM wordt opgesteld, verklaarde minister van Leefmilieu Didier Gosuin dat de kwaliteit van de lucht, ook die in de huiskamer, zijn grootste bekommernis is: *"De mensen staan dan wel te schreeuwen dat het naar uitlaatgassen stinkt in de Wetstraat, maar vaak is de vervuiling bij hen thuis nog veel erger door sigarettenrook, chemische producten en*

schimmels," aldus de minister (in Brussel Deze Week van 5 juni).

People (Benzeen in Brussel)

Het BIM voerde het Brusselse luik uit van een Europese studie over luchtvervuiling in de stad (People studie - Population Exposure to Air Pollutants in Europe). In de studie waarin 125 vrijwilligers een ganse dag een benzeendetector droegen, werd de benzeenvervuiling gebruikt als indicator voor de algemene luchtvervuiling. Benzeen is een kankerverwekkende stof die o.a. leukemie veroorzaakt. Benzeenvervuiling in de buitenlucht wordt veroorzaakt door het autoverkeer, voor de binnenlucht is dit tabaksverbranding.

Op 30 juni werden de Brusselse resultaten voorgesteld: "In geval van de persoonlijke blootstelling zijn de rokers het duidelijkst blootgesteld aan benzeen. Benzeen is een van de schadelijke stoffen die in sigaretten zitten. Om die reden ondergaan de passieve rokers en de onmiddellijke omgeving van de rokers (woning, wagen, cafés, ...) dan ook een belangrijke blootstelling." Naar aanleiding van deze studie pleitte de Brusselse milieuminister nogmaals voor normen voor het binnenmilieu.

Tweedaagse reis naar Engeland (door M-J Viaene)

De vereniging "Velt" richtte een tweedaagse reis in naar Engeland om een viertal bekende tuinen te bezoeken.

Wij hadden besloten om met deze vereniging mee te gaan. Maar dan komt ook altijd weer het probleem met het gedrag van de rokers. Ik word namelijk ziek door het inademen van tabaksrook.

Bij het inschrijven had ik vermeld dat "de bus rookvrij zou moeten zijn, inclusief de buschauffeur, omdat ik anders ziek word." De reis kwam eraan en toch was het bang afwachten niet alleen voor de bus, maar voor de restaurants in Engeland. Toen we vertrokken, hield de gids een toespraak met de verwelkoming en het programma. En wat ik niet verwacht had!... Hij meldde ook dat er niet gerookt mocht worden op de bus. Dat was al een heel positief begin van de reis. In de restaurants in Engeland, viel het mij op dat er niet mag gerookt worden. In hotel waar we overnachtten, was een totaal rookverbod in de kamers en de gangen. Ik was heel verwonderd! Daar is het normaal en hier in België kan men daar alleen van dromen, want hier moet een niet-roker tolerant zijn tegenover een roker!!?

Het was een heel aangename reis. Wij hebben er met volle teugen van genoten, alleen al omdat we nooit in een rokerige omgeving kwamen.

Hierbij dank ik de vereniging "Velt" voor het respect dat ze hebben en dat ze rekening houden met mensen die door sigarettenrook ziek worden.

Tabakspreventie en ethiek

In het Tijdschrift voor Gezondheidszorg en Ethiek (13 (2003) 1, 2-7) publiceert moraalfilosoof Patrick Loobuyck (RUG) een artikel: "Towards a war on smokers? Enkele beschouwingen bij het overheidsoptreden tegen roken."

"De laatste jaren worden steeds meer pogingen gedaan om het rookgedrag van mensen aan banden te leggen. De overheid als wetgevende instantie speelt hierin een belangrijke rol. Volgens sommigen moet men nog verder gaan en moet tabaksgebruik worden verboden, anderen vinden dat het optreden tegen roken nu al te ver gaat omdat ze individuele vrijheidsrechten aantast. De politieke en morele vraag dringt zich op of de overheid het recht heeft het roken de oorlog te verklaren of niet?."

De auteur besluit: "Er moet echter gezocht worden naar de smalle zone tussen criminalisering en culpabilisering aan de ene kant, sensibilisering en responsabilisering aan de andere kant. Wat de concrete samenlevingsmodaliteiten betreft, zal veel afhangen van de sfeer waarin mensen met elkaar samenleven. Wetten en normen kunnen die sfeer tot op zekere hoogte in de hand werken, maar het zal vooral afhangen van de concrete gedragingen van de mensen in kwestie: de hoffelijkheid van de roker *en* een tolerante breeddenkendheid van de niet-roker. Zolang het roken niet absoluut wordt verboden, wat vrij waarschijnlijk is, zal in de praktijk steeds opnieuw moeten worden gezocht naar een *modus vivendi* waarin rokers en niet-rokers zich comfortabel voelen."

Overwegingen bij een overheidsbeleid tegen tabaksrookvervuiling

Ongewenste tabaksrook

De belangenvereniging RookVrij streeft naar een samenleving waar ongewenst meeroken uitgesloten wordt. Als het genot van de ene schade veroorzaakt bij de andere is een *modus vivendi* niet mogelijk. Water en vuur, of beter gezegd, frisse lucht en tabaksrook zijn niet te verzoenen, alleen te scheiden. Men kan tolerantie vragen voor iets dat stoort of hindert, niet voor iets dat schade berokkent of ziek maakt. Tabaksrookvervuiling maakt in ons land 2000 slachtoffers per jaar. Een overheidsoptreden is hier niet alleen gewenst maar ook noodzakelijk. Toen er dioxines en pcb's in het voedsel zaten werd er geen oproep tot tolerantie gehoord. Men speelt nu eenmaal niet met de gezondheid van de bevolking. Als het om tabak gaat worden blijkbaar andere normen gehanteerd. Nochtans moet tabaksrookvervuiling op dezelfde manier aangepakt worden als elke andere vervuiling: namelijk door de bron uit te schakelen of te isoleren. Als bron van de vervuiling beschouw ik hier niet de nicotineverslaafde maar de tabaksverbranding. Een uitgeschakelde bron is een sigaret die niet aangestoken wordt op een plaats waar ook anderen één of

ander recht van aanwezigheid hebben. Een geïsoleerde bron is een sigaret die gerookt wordt in een speciale rookruimte.

Personen met ademhalingsproblemen zijn het onmiddellijke slachtoffer van taksrook. De aanwezige tabaksrook dwingt hen tot medicatie om te proberen hun werk of een sociaal leven te behouden. Bij anderen leidt dit tot een sociaal isolement. Recht op werk, op gezondheid en maatschappelijke ontplooiing zijn nochtans fundamentele menselijke en grondwettelijke rechten.

Een hoffelijke manier om anderen ziek te maken of uit te sluiten bestaat niet. Roken is een persoonlijke zaak die men niet aan anderen opdringt. Wie hoffelijk is rookt alleen voor zichzelf. Naast onmiddellijke gezondheidsschade, kan tabaksrook ook allerhande irritaties aan oog, keel of neus veroorzaken, is het een bron van overlast door de hinderlijke stank, de ergerlijke geur kruipt in de kleren, lijf en haar na een verblijf in een berookte ruimte. Op termijn is tabaksrook een oorzaak van kanker.

Tabak wordt soms een genotmiddel genoemd maar genot moet eigen genot blijven. Tussen het recht op genot van de ene en het recht op gezondheid van de andere primeert dit laatste. Dit genot blijkt bovendien erg relatief te zijn. Uit enquêtes blijkt steeds weer dat drie kwart of meer van de rokers - ook jongeren - liever zou stoppen met roken of er liever niet aan begonnen was. Het zijn dus in de eerste plaats de rokers die tegen roken zijn en die hun eigen gedrag en tabaksrook als ongewenst beschouwen...

De onverschilligheid van de overheid

De politieke beleidsverantwoordelijken in ons land stonden steeds onverschillig tegenover het probleem van het passief roken. In alle openbare gebouwen (behalve de horeca) is sinds 1990 een wettelijk rookverbod van kracht. Dit rookverbod wordt in meer of mindere mate nageleefd. Voor de werkplaats en de horeca is er nog steeds geen enkele effectieve en wettelijke maatregel tegen passief roken voorzien. De ventilatie- en rookzonesoptie in het KB van 1990 voor de horeca en de hoffelijkheids optie in het KB van 1993 voor de werkplek zijn nutteloos als bescherming tegen tabaksrook. Een nieuw KB moet de horeca rookvrije toegankelijk maken en de Codex over Welzijn op het Werk moet voor iedereen een rookvrije werkplek garanderen, in beide gevallen met of zonder de mogelijkheid van speciale rookruimtes.

Gezien de maatschappelijke en menselijke kost van het tabaksgebruik is het de taak van de overheid om preventieprogramma's op te zetten of te steunen. Tabak brengt ook geld in de schatkist maar het streefdoel van accijnsverhogingen moet zijn om de inkomsten uit tabak tot nul te herleiden. Preventiecampagnes tegen tabaksgebruik missen echter grotendeels hun effect zolang roken aanvaard blijft als een normale sociale bezigheid, zij het van een minderheid.

Zolang alle openbare ruimtes en de werkplek niet rookvrij zijn en zolang er een soort "recht" erkend wordt om de zuivere lucht van ander in te nemen zullen preventie maatregelen weinig effect halen.

De grote meerderheid van rokers wil liever stoppen met roken. Een rookvrije werkplek en rookvrije sociale gelegenheden zijn hiervoor een sterke ondersteuning. Sommige rokers vragen zelfs expliciet dat hun werkruimte rookvrij zou worden. Alle openbare ruimtes en werkplaatsen moeten toegankelijk zijn voor iedereen in de zekerheid dat de lucht er te ademen is. Over een rookvrije ruimte is nog nooit een klacht genoteerd.

Rookvrije openbare gelegenheden en werkplaatsen zijn (1) de wens van de meerderheid van bevolking, (2) een ondersteuning voor rokers die willen stoppen en (3) maken een einde aan discriminatie en uitsluiting van personen met ademhalingsproblemen. De huidige onverschilligheid (onwil ?) van de beleidsverantwoordelijken om gemeenschappelijke ruimtes rookvrij te maken is dus zowel vanuit ethisch standpunt als vanuit het standpunt van de volksgezondheid niet meer te verantwoorden.

Hiervoor zijn er geen culpabiliserende maatregelen of campagnes nodig. Voormalig minister-president van Brussel, François-Xavier de Donnea, formuleerde het zo: *"De strijd tegen tabaksgebruik is zeker goed voor de volksgezondheid maar ze draagt ook bij tot meer tolerantie en tot het bevorderen van het samenleven tussen de burgers."* Een consequente houding voor een liberaal in een streven naar een open en participatieve samenleving. De vrijheid van de ene houdt immers op waar de vrijheid van de andere begint.

Oorlog tegen tabak(sindustrie)

De vraag of er een oorlog tegen rokers woedt is achterhaald door de recente "oorlogsverklaring" van de internationale gemeenschap aan de tabak en de tabaksindustrie. De ganse wereldgemeenschap vertegenwoordigd in de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) keurde op 21 mei een kaderconventie goed "om de gezondheid te beschermen tegen het verwoestende effect van tabaksgebruik en de blootstelling aan tabaksrook." Het verdrag erkent dat tabaksgebruik en tabaksrook "dood, ziekte en handicaps" veroorzaken en dat sigaretten "zodanig gefabriceerd zijn dat zij afhankelijkheid scheppen en onderhouden". Dr Gro Harlem Brundtland directeur-generaal van de WGO verklaarde: *"We zullen alles in het werk stellen om miljoenen mensenlevens en de gezondheid van de toekomstige generaties te vrijwaren."*

Twee Europese landen verklaarden voorheen reeds openlijk de oorlog aan de tabak(sindustrie). Eind vorig jaar kondigde minister van Volksgezondheid Girolamo Sirchia in een reeks maatregelen die de openbare plaatsen en de werkplek rookvrij moeten maken aan dat *Italië "de oorlog verklaart aan de grote tabaksmultinationals"* en dat de nieuwe wet *"nog maar het*

begin is van de oorlog." Op 24 maart verklaarde de Franse president Jacques Chirac in het kader van een actieplan tegen kanker zijn vastberadenheid om tegen het tabaksgebruik te strijden en riep op tot een "oorlog tegen tabak".

Oorlog tegen rokers ?

Maatregelen tegen passief roken viseren niet de rokers maar tabaksrook. Sommigen proberen het probleem te herleiden tot een strijd van antirokers die de rokers hun plezier niet gunnen. Verdedigers van rokersbelangen gebruiken graag deze truc. Vanuit de basisstelling: "ik rook en jij zeurt niet" definieert men dan twee groepen: de niet-rokers, zij die niets zeggen en de ongevraagde tabaksrook ondergaan en de antirokers, zij die reageren tegen de opgedrongen tabaksrook. Deze truc werd o.a. aangewend door de advocaat, ex-roker, in het debat in De Zevende Dag. Volgens hem waren de personen die rookvrije restaurants en werkruimtes verdedigden antirokers.

RookVrij ijvert voor een rookvrije leefomgeving. RookVrij is geen antirokersvereniging, ieder is baas in eigen longen, geen antitabaksvereniging, tabak is een legaal product en ook geen niet-rokersvereniging, zijn kinderen die ook recht hebben op een rookvrij onthaal na sport of zwemmen niet-rokers? Een aantal personen die het niet zonder hun dosis tabaksrook kunnen stellen zit ook liever in een rookvrij omgeving. In de trein gaat bv. 80% van de rokers in de niet-roken-compartimenten zitten.

Rookvrije openbare gebouwen, een rookvrije horeca, een rookvrije werkplaats sluiten niemand uit. Ook nicotineverslaafden zijn welkom op rookvrije plaatsen. Discriminatie op basis een fysieke eigenschap is sinds 1 januari 2003 bij wet verboden.

Recht op roken of recht op keuze?

Recht op roken bestaat slechts voor zover dit de gezondheid, de rechten en de belangen van anderen niet aantast. Tabak is een legaal product en zal dit waarschijnlijk blijven. Tabaksconsumptie zal dus altijd mogelijk blijven zolang men geen overlast of schade aan anderen berokkent. Maatregelen tegen opgedrongen tabaksrook schaden niemand's rechten. Ze herstellen de vrije keuze voor eigen (on)gezondheid en zelfbeschikking en het recht op de bescherming van de fysieke integriteit van iedereen. Benjisspringen is toegestaan, dronken rijden of tegen 200 km/h door een dorpskom scheuren is strafbaar. Informatiecampagnes van de overheid kunnen slechts een gezonde levenswijze aanraden. Via taksen kan de overheid sturend optreden maar elke burger kan binnen bepaalde marges - sommige producten zijn nu eenmaal verboden of niet in vrije verkoop - nog steeds kiezen voor zijn eigen ongezondheid. Opgelegde wettelijke normen voor pcb's verbieden niemand om pcb's op zijn kip te doen maar dan wel alleen in zijn eigen bord.

Welk beleid?

Tabaksrook is de voornaamste bron van vervuiling van het binnenmilieu. Studies hierover hoeven niet meer gemaakt te worden. Binnen de WGO bestaat er een consensus over de schadelijkheid van tabaksrook en over de nutteloosheid van ventilatie en filtersystemen. De enige efficiënte bescherming is blootstelling aan tabaksrook vermijden, m.a.w. ruimtes voor gemeenschappelijk gebruik dienen rookvrij te zijn. Deze bescherming moet wettelijk vastgelegd worden. De KB's over roken in de horeca en over roken op de werkplek moeten herzien worden. Een sanctiebeleid dat onvermijdelijk vasthangt aan een rookverbod dient zich in de eerste plaats te richten tot de verantwoordelijke beheerders of uitbaters van de instellingen. Pas als deze de nodige maatregelen hebben genomen om hun zaak of bedrijf rookvrij te maken kan een individuele roker in overtreding aangesproken worden.

Door de kaderconventie van de WGO verbindt België er zich toe om maatregelen te nemen tegen tabaksgebruik (jaarlijks 20.000 slachtoffers) en tegen tabaksrookvervuiling (jaarlijks 2000 slachtoffers). Een aantal Europese landen zijn hiermee reeds volop bezig. De politieke beslissing om eraan te beginnen dient snel vallen wil ons land niet achterlijk blijven in Europa en ten opzichte van de naaste burens. De soms gehoorde doodoener dat rookvrije gelegenheden niet zouden passen bij de mentaliteit van de Belgen is naast de kwestie. Rookvrije gelegenheden behoorden tot de mentaliteit van geen enkel land tot ze werd ingevoerd en bijna iedereen er de voordelen van inzag. De enige belanghebbende partij bij het instandhouden van de huidige toestand is de tabaksindustrie.

Maatregelen tegen tabaksrookvervuiling zijn er niet om individuele burgers gezondheidsnormen op te leggen. Elke volwassene burger kan dit persoonlijk voor zich bepalen. Wel dient opnieuw de keuzevrijheid voor gezondheid, comfort en frisse lucht hersteld te worden. Tabaksrook zorgt eveneens voor een onaanvaardbare tweedeling in de samenleving en sluit, alle grondrechten en antidiscriminatie wetten ten spijt, nog steeds een aantal personen uit van deelname aan het sociaal-culturele leven. Het uiteindelijke doel van een beleid tegen tabaksrook moet zijn om het roken terug te dringen waar het thuishoort namelijk in de privé-(atmo)sfeer van de roker.

Raf De Ryck

RookVrij vzw
Vereniging voor een rookvrije leefomgeving
fax 02 275 61 10 tel 02 534 84 18
www.rookvrij.be info@rookvrij.be
Lidgeld € 12 (nieuwsbrief per post) of € 6 (nieuwsbrief per e-post)
Rekeningnummer 733-0057758-73

Mits bronvermelding mag alles uit deze nieuwsbrief verveelvoudigd en verspreid worden.